

Piedici în calea rugăciunilor – SoundWords

Când rugăciunile nu sunt ascultate (împlinite)

Când rugăciunile nu sunt ascultate (împlinite)

Ți se întâmplă și ție uneori așa, că strigi către cer și nimeni nu pare să fie acasă? Dacă suntem sinceri, uneori ne simțim așa și ne întrebăm: Ce se întâmplă, de ce Dumnezeu nu ascultă strigătul meu? Nu a spus El: Faceți-Mi cunoscute cererile voastre? Și cu toate acestea, acest sentiment, că rugăciunea nu a mers mai departe de tavan. De ce? Vrem să analizăm această întrebare.

Un predicator a rezumat odată acest lucru în felul următor:

- Dacă rugămintea este greșită, Dumnezeu spune: „Nu”.
- Dacă momentul este greșit, Dumnezeu spune: „Mai târziu”.
- Dacă tu însuși greșești, Dumnezeu îți spune: „Crește”.
- Dar dacă atât cererea, cât și momentul și tu însuși sunteți potriviți, Dumnezeu spune: „Da”.

Vrem să privim mai atent aceste puncte.

Cereri nepotrivite

Pare să fie un lucru jenant, atunci când Dumnezeu trebuie să spună: Cererile tale sunt nepotrivite. - Cu toate acestea, nu suntem feriți de riscul de a-I prezenta lui Dumnezeu cereri nepotrivite. Pentru mângâierea noastră, să ne amintim câteva pasaje biblice, în care ucenicii lui Isus I-au prezentat Domnului cereri nepotrivite.

Să ne gândim la întâmplarea de pe muntele transfigurării. Petru, Ioan și Iacov sunt acolo cu Domnul pe munte, iar Domnul Se transformă sub ochii lor. Apoi apar Ilie și Moise, iar Petru izbucnește: „Este bine ca noi să fim aici”. Și noi am fi spus același lucru, nu-i așa? Petru continuă spunând: „Să facem trei corturi, pentru Tine unul și pentru Moise unul și pentru Ilie unul”. Ei bine, Petru nu știa ce spune. Dar dorința lui cea mai arzătoare era să fie acolo cu Domnul - în bună părtășie cu Ilie și Moise. Și totuși, era o cerere nepotrivită. Pentru că imediat vine un nor luminos, Ilie și Moise dispar, iar din nor se aude un glas: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit”. Apoi, viziunea slavei dispare, norul se ridică, vocea tace, dar - slavă Domnului - Domnul Isus rămâne. În mod clar, Dumnezeu spune cu aceasta: Petru, aceasta era o cerere nepotrivită, nu ți-o pot împlini.

Sau să ne gândim la istorisirea în care Ioan și Iacov L-au rugat pe Domnul: «„Învățătorule, vrem să ne faci ce Ți vom cere”. Și El le-a spus: „Ce vreți să fac pentru voi?” Și ei I-au zis: „Dă-ne ca să ședem unul la dreapta Ta și unul la stânga Ta, în gloria Ta”.» Cunoaștem răspunsul Domnului; Domnul le spune cu alte cuvinte: Cererea voastră este nepotrivită! Vreți să vă comparați cu Mine?

Altă dată erau din nou pe drum și mesajul Domnului nu a fost primit așa cum se dorea. Și din nou Ioan și Iacov sunt cei care pun înaintea Domnului o întrebare sau o cerere nepotrivită. „Doamne, vrei să spunem să coboare foc din cer și să-i mistuie?” a fost întrebarea lor, iar

Domnul le-a răspuns: „Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți!” Nu, și această rugămintă este nepotrivită!

Vedem astfel că suntem în cea mai bună companie cu cererile noastre nepotrivite, dar devenim mici și smeriți când ne gândim că tocmai acești ucenici remarcabili erau cei mai apropiați de Domnul. Dar să ținem cont de faptul că noi am primit deja darul Duhului Sfânt, iar ucenicii încă așteptau să-L primească. Din fericire, Tatăl nostru ne iubește prea mult pentru a ne asculta toate cererile. El ne va răspunde la rugăciunile noastre, dar răspunsul Său poate fi uneori „Nu”.

Când Dumnezeu spune „Nu, încă!”

Trăim într-o societate în care totul trebuie să se întâmple imediat. Mergem la cumpărături și ne enervăm când este o coadă lungă la casă. Dacă suntem un pic mai moderni, facem cumpărături online și abia așteptăm ca serviciul de coletărie să ajungă la ușă și să primim bunurile cumpărate. Trăim într-o așa-numită „societate fast-food”, vrem totul imediat și fără întârziere: distracție imediată, fără întârziere. Nu, pur și simplu nu ne mai putem permite întârzieri, viețile noastre sunt prea scurte și timpul trece prea repede pentru asta. Multe lucruri sunt deja învechite sau depășite de progresul tehnic la scurt timp după ce au fost cumpărate (a se vedea, de exemplu, calculatoarele).

Dacă avem o familie, cunoaștem gemetele celor mici, atunci când abia am plecat de acasă pe drumul de concediu și atunci vine întrebarea de pe bancheta din spate a mașinii: „Când ajungem?”. Tu spui: „Nu încă”; de obicei, atunci încep cu adevărat gemetele. Fie că este vorba de cei mari sau de cei mici, tuturor ne este greu să trăim cu „nu încă”. Apoi sosește serviciul de colete și ... merge la vecin. Cum te face asta să te simți?

Și, așa cum trebuie să învățăm să ne comportăm în viață, trebuie să învățăm să facem același lucru în domeniul spiritual. Dacă avem o rugămintă, despre care suntem convinși că Îl onorează pe Dumnezeu, s-ar putea ca El să ne spună: „Nu încă!”. Poate că mai există încă ceva în viața noastră, pe care El ar dori să-l vadă înlăturat; poate că motivele noastre nu sunt încă cu adevărat curate și sincere; poate că Tatăl nostru cere să ar dori, de asemenea, ca noi să învățăm o lecție referitoare la răbdare. Există multe motive pentru care Dumnezeu spune uneori: „Nu încă!”. Pentru că pot exista și alte motive pentru care Dumnezeu nu ne răspunde sau nu ne răspunde încă la rugăciunile noastre, și pe acestea vrem să le privim acum.

Obstacole în calea rugăciunii

La fiecare rugăciune fără răspuns este important să examinăm toate cele trei posibile piedici. Dar atunci când ne confruntăm cu o listă lungă de rugăciuni fără răspuns, poate că ar trebui să acordăm o atenție deosebită celei de-a treia categorii. Este puțin probabil ca toate rugămintele noastre să fie nepotrivite, deși este foarte posibil ca unele să fie. Este puțin probabil ca momentul să fie întotdeauna greșit, chiar dacă uneori putem fi înaintea lui Dumnezeu. Este mai probabil că ceva nu este în regulă în viața noastră și că acest lucru ne blochează rugăciunile, chiar și pe cele care sunt potrivite și care sunt la timpul oportun.

Și totuși, atunci când rugăciunile nu primesc răspuns, cei mai mulți oameni vor să știe ce este *în neregulă la Dumnezeu*. Aceasta este o reacție omenească normală. Este mai ușor să dai vina pe Dumnezeu decât să te uiți în oglindă și să spui: poate că problema este la mine.

1. Orice altceva în afară de rugăciune

Cea mai frecventă cauză a rugăciunii fără răspuns este lipsa de rugăciune. Iacov o spune în felul următor:

Iacov 4.2: Nu aveți, pentru că nu cereți.

Trebuie să fim sinceri cu noi înșine în acest aspect. Nu este așa: ne hotărâm să ne rugăm pentru o cauză, ne gândim la ea din când în când și le spunem prietenilor că ar trebui să ne rugăm pentru o cauză sau alta. La un moment dat, ne dăm seama că nu se întâmplă nimic în legătură cu un anumit lucru și trebuie să mărturisim că nu am fost aproape deloc, dacă nu chiar deloc, serioși în rugăciunea noastră înaintea lui Dumnezeu. Suntem probabil dispuși să vorbim cu mulți frați și surori despre o anumită nevoie; putem chiar să căutăm ajutor în cărțile de autoajutorare sau să citim o carte spirituală cu un subiect sau altul, dar nu ne-am rugat cu adevărat cu seriozitate și în așteptare. Acesta este primul obstacol în calea faptului că Dumnezeu nu ne răspunde la „rugăciunile” noastre. Este sărăcia rugăciunii. Prea des trăim după motto-ul: „De ce să mă rog, când pot să mă și îngrijorez? De ce să mă rog, când pot să mă descurc și fără ajutor să obțin ceea ce am nevoie? De ce să mă rog, când merge și fără rugăciune?”

Când a fost ultima dată când te-ai rugat intensiv, pe o perioadă de timp,

- pentru partenerul tău de căsnicie, pentru părinții sau pentru copiii tăi?
- pentru ca cineva să ajungă să-L cunoască pe Domnul Isus?
- pentru pace în zonele de război ale lumii noastre?
- pentru ca biserica (adunarea) locală să cunoască mai mult puterea lui Dumnezeu?
- pentru ca Dumnezeu să te poată folosi?

Cineva a spus odată că dacă Îi aduci lui Dumnezeu un degetar, El îl va umple. Dacă Îi aduci lui Dumnezeu o găleată, El o va umple. Dacă Îi aduci lui Dumnezeu un butoi de 2000 de litri, îl va umple și pe acela. Așteaptă-te de la Dumnezeu că El va satisface nevoile! Roagă-L să facă acest lucru - cu regularitate, cu seriozitate și perseverență.

2. Dumnezeu nu poate auzi din cauza păcatului

Al doilea motiv pentru care rugăciunile nu sunt ascultate este deosebit de clar. Păcatul nemărturisit rupe legătura noastră cu Tatăl:

Isaia 59.2: Nelegiuirile voastre au făcut o despărțire între voi și Dumnezeul vostru și păcatele voastre v-au ascuns fața Lui, ca să nu audă.

Orice păcat din viața noastră poate împiedica răspunsul la rugăciunile noastre.

În cartea Maleahi găsim o serie de păcate, care pot fi un motiv pentru rugăciunea fără răspuns. Împotriva instrucțiunilor foarte clare ale lui Dumnezeu de a selecta doar cele mai bune animale de sacrificiu pentru Dumnezeu, israeliții au oferit animale șchioape și bolnave. Apoi, ei se așteptau ca Dumnezeu să le accepte cu plăcere. Nu, nu te poți juca cu Dumnezeu în felul acesta. Mai degrabă, Dumnezeu spune: „Întoarceți-vă, aduceți-Mi ceea ce Mi se cuvine, aduceți zeciuiala în casa visteriei”. Atunci, Dumnezeu va deschide și ferestrele cerului și ne va binecuvânta, dacă Îi vom pune la dispoziție recolta noastră cea mai bună, timpul nostru etc.

Dumnezeu se așteaptă ca noi să ne păstrăm integritatea personală în orice împrejurare. El se așteaptă de la noi să fim politicoși și iubitori față de ceilalți. „El ți-a arătat, omule, ce este bine.

Și ce altceva cere Domnul de la tine, decât să faci ce este drept și să iubești bunătatea și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău?” (Mica 6.8). Dacă refuzăm să facem aceste lucruri, este aroganță să ne așteptăm ca Dumnezeu să ne asculte rugăciunile.

Dacă tolerezi păcatul în viața ta, nu trebuie să pierzi timpul rugându-te, decât dacă faci o rugăciune de pocăință. Primește iertare de la Domnul și El te va asculta cu plăcere când îți vei vărsa inima către El.

3. Relații rupte

Obstacolul de rugăciune numărul trei este reprezentat de conflictele nerezolvate din relații:

Matei 5.23.24: Deci, dacă îți vei aduce darul la altar și acolo îți vei aminti că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și du-te, întâi împacă-te cu fratele tău și apoi vino și adu-ți darul.

Cei mai mulți dintre noi subestimează în totalitate cât de mult Îi pasă lui Dumnezeu să ne iubim frații și surorile, deoarece și ei sunt cei pentru care a murit Hristos. Când facem bine fraților noștri și surorilor noastre, este ca și cum am face bine Domnului Isus Însuși (Matei 25.31-46). Așa cum Dumnezeu ne-a iertat pe noi, așa trebuie să-i iertăm și noi pe alții (Efeseni 4.32; Coloseni 3.13).

Nu ne putem aștepta ca rugăciunile noastre să fie ascultate, dacă suntem în conflict continuu cu un membru al familiei, cu un frate, o soră, un vecin sau un prieten. „Cine zice că este în lumină și îl urăște pe fratele său, este până acum în întuneric” (1 Ioan 2.9). 1 Petru 3.7 ne arată, de exemplu: când soții nu se comportă corect față de soțiile lor, răspunsul la rugăciune este împiedicat. Dumnezeu ne va asculta dacă mărturisim păcatele care ne-au despărțit pe mine și pe cealaltă persoană și dacă încercăm să punem în ordine relația.

Bineînțeles, nu este întotdeauna posibil să aducem lucrurile în ordine. Romani 12.18 spune: „Atât cât depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii”. Pentru că uneori se poate întâmpla ca cealaltă persoană să prefere să rămână în ceartă, decât să accepte scuzele noastre. Atunci când se întâmplă acest lucru, să aruncăm o privire adâncă în interiorul nostru. Am încercat cu sinceritate să restabilim relația sau încă mai reținem ceva? Ne pasă cu adevărat de refacerea relației, sau preferăm să dăm vina pe cealaltă persoană și să continuăm să trăim în ruptură? Dacă încercările noastre au fost autentice și sincere, Dumnezeu nu va permite ca relația ruptă să stea în calea rugăciunilor noastre. Dar, dacă încercările noastre de reconciliere au fost parțiale și egoiste, haideți să încercăm din nou - și de data aceasta cu seriozitate.

4. Egoism

Al patrulea obstacol în calea rugăciunii este egoismul:

Iacov 4.3: Cereți și nu primiți nimic, pentru că cereți rău, ca să risipiți în plăcerile voastre.

Multe dintre cererile nepotrivite, pe care le-am analizat în ultimul capitol, sunt greșite pentru că sunt egoiste. Egoismul din inimă este o barieră foarte frecventă între creștinul credincios și Dumnezeu. De ce ne dorim de fapt să avem ceea ce cerem? Pentru că vrem să avem propria noastră plăcere în ele? Nu, bineînțeles că nu. Vrem doar să o folosim în slujba pentru Domnul, iar dacă ne face bine și nouă înșine, nu face decât să ne facă mai „apți” pentru slujba Lui, nu-i așa? Să ne amintim că nu-L putem păcăli pe Dumnezeu. Justificările pioase, care ne ascund dorințele noastre reale, nu sunt de nici un folos înaintea Lui. Nu există adesea o mare confuzie

la noi în ceea ce privește diferența dintre dorințe și nevoi, pretenții și favoruri, confort și asemănare cu Hristos, drepturi și har?

Când Domnul Isus i-a învățat pe ucenici cum să se roage, primele Lui dorințe au fost ca Numele lui Dumnezeu să fie onorat, ca împărăția Lui să vină și ca voia Lui să se facă. Acest lucru sună foarte diferit de rugăciunile egoiste și lipsite de viziune, pe care le-am rostit adesea.

Rugăciunile noastre se referă doar la „protecția mea împotriva nenorocirilor”, la „viața mea confortabilă”, la „problemele mele”, sau ne gândim și la nevoile și problemele altor oameni? Desigur, noi avem voie și trebuie să aducem înaintea Domnului tot ceea ce ne privește pe noi înșine, dar dacă conținutul rugăciunilor noastre este doar: Doamne, dă-mi o viață confortabilă, fericită, satisfăcătoare și fără probleme, atunci trebuie să facem corecții și aici.

5. Să auzim strigătul celor săraci

Al cincilea obstacol în calea rugăciunii este indiferența față de nevoile celorlalți:

Proverbele 21.13: Cine își astupă urechile la strigătul săracului va striga și el și nu va fi auzit.

În Vechiul Testament există un pasaj foarte frumos în Isaia 58 despre această piedică. Israelii se mirau, de ce Dumnezeu nu le asculta rugăciunile. Ei chiar au postit și s-au smerit - și totuși El nu i-a auzit. Iată ce le-a comunicat El prin profetul Său:

«De ce am postit noi», zic ei, «și Tu nu vezi? De ce ne-am întristat sufletul, și Tu nu iei aminte?» Iată, în ziua postului vostru căutați plăcerea voastră și stoarceți tot ce vă este datorat! Iată, postiți pentru învinuire și ceartă și ca să loviți cu pumnul răutății. Nu postiți acum, ca să se audă sus glasul vostru. Acesta este postul pe care l-am ales Eu? O zi, ca să-și smerească omul sufletul, să-și plece capul ca papura și să-și aștearnă sac și cenușă? Vei numi aceasta post și zi plăcută Domnului? Nu este acesta postul pe care l-am ales Eu: să dezlegi lanțurile răutății, să defaci legăturile jugului și să-i lași liberi pe cei asupriți și să sfărâmați orice jug? Nu este ca să împarți pâinea ta cu cel flămând și să-i aduci în casa ta pe săracii care rătăcesc fără adăpost? când vezi pe cel gol, să-l îmbraci și să nu te ascunzi chiar de semenul tău. ... Atunci vei chema și Domnul va răspunde; vei striga [după ajutor] și El va răspunde: «Iată-Mă!» Dacă vei îndepărta din mijlocul tău jugul, arătarea cu degetul și vorbirea păcătoasă ...» (Isaia 58.3-9).

Aceasta este ceea ce Dumnezeu vrea de la noi! El dorește ca noi să reflectăm natura Sa, care este lumină și dragoste, în această lume, ceea ce înseamnă că trebuie să ne interesăm de situația dificilă a aproapelui nostru și să arătăm compasiune.

Există un desen animat care înfățișează sute și sute de oameni care stau la coadă, unul după altul (nu se vede, desigur!), cât vezi cu ochii. Toată lumea se gândește exact la același lucru: Ce pot să fac? La urma urmei, sunt doar o singură persoană.

Cu siguranță că nu este sarcina noastră să schimbăm lumea, dar, cu toate acestea, vă puteți uita în jur pentru a vedea cum puteți ușura într-un mod cât de mic greutatea unora, fie că este vorba de un frate sărac, de un vecin bolnav, de un copil care este bătut de un coleg de clasă sau de o cunoștință care s-a prăbușit sub greutatea unei căsnicii destrămate. Dacă ai urechea deschisă pentru cei asupriți, Dumnezeu Își va ține urechea deschisă și pentru tine.

6. Neîncredere în Dumnezeu

Lipsa de credință este, de asemenea, un obstacol serios în calea rugăciunii:

Iacov 1.5-8: Iar dacă vreunul dintre voi este lipsit de înțelepciune, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu dărnicie și nu reproșează, și i se va da; dar să ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc. Pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, dus de vânt și aruncat înapoi și încolo; pentru că, să nu gândească omul acela că va primi ceva de la Domnul: este un om nehotărât în gândurile sale, nestatornic în toate căile lui.

Ce ne încredem cu adevărat în Dumnezeu să facă? Credem în omnipotența sa? Chiar credem că Dumnezeu este capabil să schimbe această sau acea situație? Dacă nori de îndoială planează asupra rugăciunilor voastre, ele nu vor face nimic.

Înainte de a îngenunchea, uită-te în Biblie și amintește-ți de toate minunile pe care Dumnezeu le-a pus acolo. Gândește-te la Petru în închisoare și nu te îndoie de puterea lui Dumnezeu de a-ți deschide uși. Amintește-ți de Pavel naufragiat și nu te mai îndoie de credincioșia și purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Amintește-ți, de asemenea, unde Dumnezeu te-a ajutat deja în moduri miraculoase. Domnul Isus ne spune în Marcu 11.23: „Adevărat vă spun că oricine va zice muntelui acestuia: «Ridică-te și aruncă-te în mare», și nu se va îndoie în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se face, va avea orice va spune.”

Dumnezeu spune da

Deci, în realitate, noi înșine suntem adesea singurele obstacole care ne împiedică să experimentăm un răspuns la rugăciune. Promisiunea lui Dumnezeu este: „Voi deschide zăgăzurile cerului și voi turna peste voi binecuvântări din belșug” (Maleahi 3:10). Probabil că niciunul dintre noi nu poate înțelege cât de mult ar vrea Dumnezeu să schimbe această stare insuportabilă, să mute acest munte de neclintit din viața noastră. Noi suntem importanți pentru El și El vrea să ne satisfacă nevoile și să ne îndeplinească cererile, dacă Îi oferim spațiul necesar pentru a face acest lucru. Dacă cererea noastră este corectă, dacă momentul este potrivit și dacă nu există alte obstacole - de care ne-am ocupat mai sus - atunci Dumnezeu spune: „Da”.